
การจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ศูนย์การเรียนรู้จีนศึกษาบรมราชกุมารีฯ
สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ในวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของจีนในปัจจุบัน มีการใช้ศิลปะการแสดงร่วมสมัย รวมทั้งการใช้เทคนิคแสง สี เสียง สมัยใหม่ มาดึงดูดและส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ชุมชนมักจะนำเรื่องราวตำนาน ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต วัฒนธรรมของท้องถิ่นมาสร้างสรรค์เป็นการแสดงยามค่ำที่ตระการตา น่าตื่นตาตื่นใจ ใช้สถานที่จริง เช่น แม่น้ำ ภูเขา เป็นฉากหลังของเวทีการแสดง ที่ยิ่งไปกว่านั้น คือ การระดมคนในท้องถิ่น จากหมู่บ้านต่าง ๆ จำนวนหลายร้อยคนเข้าร่วมเป็นนักแสดง สร้างสำนึกและความภูมิใจให้แก่คนในท้องถิ่น เพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน และเป็นการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ภาพถ่ายโดย ดร. นรงค์ ชินบุตร

หลี่เจียง

การแสดงริมน้ำแม่หลี่เจียง ที่เมืองกุ้ยหลิน

เวทีการแสดง มองจากแม่น้ำหลี่เจียง

การแสดงบนเวทีเหนือผิวน้ำ ใช้นักแสดงจากหมู่บ้านต่าง ๆ

ทิวทัศน์ริมฝั่งแม่น้ำหลีเจียงกลายเป็นฉากให้การแสดง

เด็กสาวชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ มาร่วมร้องเพลงพื้นบ้านเพิ่มสีสันให้กับการแสดง

การแสดงที่เมืองผิงเหยา

มณฑลซานซี

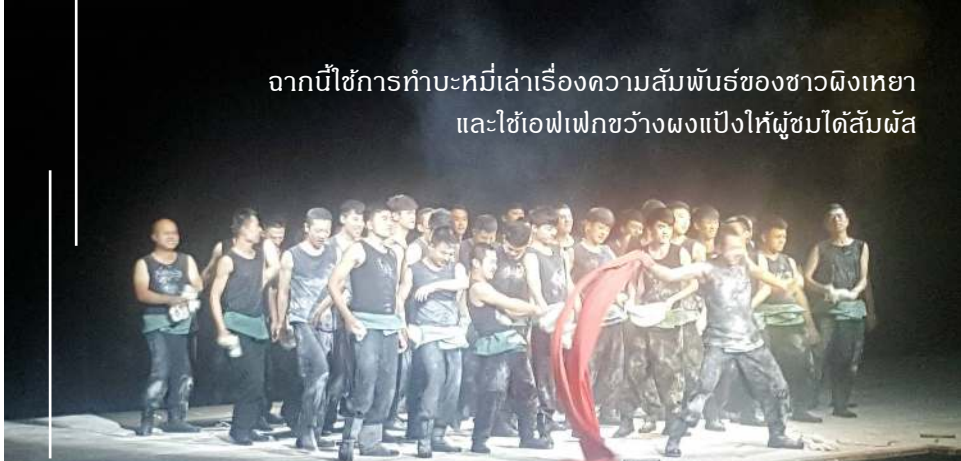
การแสดงที่เมืองผิงเหยา มณฑลซานซี ใช้เทคนิคให้ผู้ชมเดินชมติดตาม
เรื่องราว และเป็นส่วนหนึ่งในแต่ละฉากของการแสดง

ใช้เทคนิคเวทีแนวตั้ง แทนเวทีแนวราบแบบเดิม ๆ ผู้ชมต้องแหงนหน้ามอง

จากนี้ใช้การทำบะหมี่เล่าเรื่องความสัมพันธ์ของชาวผิงเหยา
และใช้เอฟเฟกขว้างผงแป้งให้ผู้ชมได้สัมผัส

ลีลาการแสดงใช้แสงและฝุ่นแป้ง เป็นศิลปะสมัยใหม่

ศูนย์การเรียนรู้จีนศึกษา
บรมราชกุมารี

ผู้สนใจรายละเอียดการแสดงที่เมืองพิงเหยา สามารถติดตามอ่านได้ในบทความ
“กลับพิงเหยาอีกครั้ง” ของ ธเนศ เวศร์ภักดา ใน ชิกมีฯ มจีน